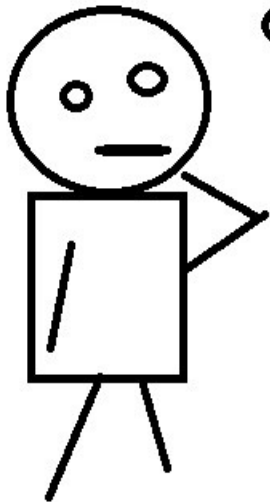

Onkohan tämä

RUISKU!?!?

Kevät 2013

Sisällysluettelo

• Pääkirjoitus	3
• FBI-päivät Oulussa	4
• Lekan runot	7
• Yhdyssana leikittelyä	9
• Tapsan tarinoita	10
• Vappuristikko	12
• Radikaalin raportti: Paskoin housuunu kansantaloustieteen luennolla	13
• Laboratoriobingo	16
• Pelien keskellä	17
• Vapputaikuutta	20
• PVY – Uhka, mahdollisuus ja väkevämpänsä kohtaaminen vastavoimassaan	24
• Lautapeli	27
• Kemia sudoku	28
• Vappu puuhastelua	29

Pääkirjoitus

Vappu on tulossa. Se tarkoittaa muutamaa asiaa: yliopisto on loppumaisillaan, kotiviinit ovat pulputtamassa ja Ruisku on ulkona. Kuluva vuosi onkin ollut varsin toiminnantäyteinen. On ollut FBI-päivää, Kemat kohtaa -tapahtumaa ja jos jonkinmoista saunailtaa (tarkempaa selontekoa löytyy lehden muilta sivuilta). Näiden lisäksi kemistit ovat harrastaneet liikuntaa laserräiskinnän ja tankojumpan muodossa, välillä ollaan oltu jopa merihädässä pallojen keskellä. Radikaali on myös vaalinut perinteitä osallistumalla viime vuoden tapaan luonnontieteilijöiden yhteiseen laskiaisriehaan. Luotiinpa tänä keväänä myös uusia perinteitä, kun opiskelijat kohtasivat laitoksen henkilökunnan kemian yleistaitoja testaavassa mittelössä.

Vappu on tunnetusti kemistien suosikkijuhla, joka kruunaa kuluneen yliopistovuoden. Ylhäisen asemansa vuoksi vappua tulisikin Ruiskun päätoimittajan mielestä viettää antaumuksella. Tämä voi tarkoittaa korkean paikan leiriä Harjulla, etanolin huuruista saunailtaa Nanotalossa tai vaihtoehtoisesti ilmapalloilla höystettyä piknikkiä Kirkkopuistossa. Tyyli on vapaa, mutta yksi asia on varmaa: vappu on opiskelijoiden perinnejuhla.

Vapputunnelmaan kannattaa alkaa virittäytyä hyvissä ajoin vaikkapa tämän Ruiskun avulla. Voit kehittää ajatteluasi sudokun ja sokkelotehtävän kautta, haastaa ystäväsi kemia-aiheiseen bingoon tai lautapeliin tai hämmästyttää sukulaisiasi yhdyssanapulmilla ja taikatempuilla. Ihmetelkää, nauttikaa ja ihastelkaa.

Päätoimittaja

Radikaalin media- ja julkaisuvastaava

Marko Sajaniemi

FBI-päivät Oulussa 11.-12.2.2013

Oli viimainen ja muutenkin synkkä maanantaipäivä. Kun helmikuun alussa ottaa kunnolla pannuun, niin fiksumpi lähtisi helteeseen, mutta itse parin sadan muun tavoin otin ilon irti ja pakkasin mukaan muutaman viinipullon, puvun sekä puhtaat kalsarit ja hyppäsin matkakeskukselta bussiin ja otin suunnaksi Oulun, jossa seuraavana päivänä järjestettiin FBI-päivät. Kaikkihan tietää, että FBI tulee sanoista Forest Based Industry. FBI-päivä kokoaa yhteen vuosittain noin pari sataa opiskelijaa ja vajaat sata yritysedustajaa. Tänä vuonna järjestävänä tahona toimi Oulun prosessikilta yhdessä Paperi-Insinöörit ry:n kanssa (PI), tapahtuma järjestetään kiertosysteemillä ja seuraavien vuosien kierto tulee olemaan Tampere-Lappeenranta-Jyväskylä-Otaniemi-Oulu. Jyväskylässä tapahtuma järjestettiin siis edellisen kerran tammikuussa 2011 Fintapin (soveltavan kemian ainejärjestö) toimesta. No, mutta se siitä, ei tämä kuitenkaan sinua kiinnostanut.

Pakattuani kamat laahustin matkakeskukselle, josta Lappeenrannan teekkarit tulivat noutamaan Fintapin edustajiston. Paikkoja reissuun oli varattu 15 Fintapille, mutta Matkakeskukselle oli tiensä löytäneet kaikki 6 tapausta. No, rannalle jäänyt sakki olikin luokkaa tissiposki Goomeineen ja muine tekosyinenä. Bussimatka alkoi niin tuskallisesti kuin voi nyt kuvitella, kun maailman paskin tarinan kertoja Lappeenrannasta otti mikin suuhun ja alkoi puhumaan. Eihän sitä hommaa kuuntelisi poliisikaan, mutta resurssipulan johdosta show:ta ei kukaan tullut keskeyttämään. Poliisin poissa ollessa tein, niin kuin suomalainen on tehnyt vuosia eli tartuin pulloon ja pyrin humaltumisellani saavuttamaan riittävän suuren apinavaiheen päälle, jolloin oma mökäni peittäisi allensa tuon teekkarin ankkatarinan vai mikä se ikinä olikaan. 18 lukua siinä oli ehkä ja viikonpäiviä oli useampi. Väliexcursiona pysähdyimme muistini mukaan Pihtiputaan ABC:lle, jossa monet toteuttivat esi-isien tapoja (tai Seppo Rädyn) ja ostivat janonsammutusta. Onneksi bussi lopulta tuli perille Ouluun ja pääsimme purkautumaan tuosta painajaispesästä.

Oulussa teekkarit olivat varanneet opiskelijoille teekkaritalon illanviettoon ja yöpymiseen. Meidät otettiinkin varsin asiallisesti vastaan ja nopean paikanvaltaussession jälkeen pääsimme asiaan eli saunomaan ja nauttimaan virvokkeista sekä nauttimaan lärvilaudasta... toiset kerran, toiset monta kertaa kerran. Ilta oli järjestelytoimikunnan mukaan lähes legendaarinen, koska ilmeisesti ensimmäistä kertaa teekkaritalon historiassa jouduttiin pohtimaan, että ovatko pari herrasmiestä tarjoilukuntoisia ja ilmeisesti eivät olleet. Historiaa piirrettiin Aaltomaisen luovasti uusiksi, kun Otaniemen herrasmies laatoitti talon ulkopuolella lumihankea muutaman kiltin tytön avustaessa suoritusta. Toinen herrasmies talutettiin yläkertaan ”nukkumaan”. Taluttajana toimineet olivat hyvinkin huolissaan, että eläkö tapausta seuraavaan aamuun, sillä ääntely oli tottumattoman korvaan arveluttava. Onneksi alakerrasta kaiken kokenut ystävä ohjeisti ”Se pitää aina tollasta maanantaiyskää, ei se mitään tukehdu, jättäkää se nyt sinne ja tulkkaa alas ottamaan viinaa.” Vonkaamisesta tunnettu jyväskyläläinen vuorikiipeilijä oli ilmeisesti mustasukkainen, kun iso mies pystyy sammuneenakin saavuttamaan kahden tytön jakamattoman huomion, joten piti tilanne pyrkiä korjaamaan. Iltaa vietettiin paikallaolijoiden mukaan vaihtelevasti melko pitkäänkin.

Aamu koitti ja häsellys alkoi. Olen katsellut telkkarista muodonmuutosohjelmia, mutta suurempaa muutosta on vaikea kuvitella kuin elävän ihmisraunion herääminen aamulla ja muutamassa minuutissa pukeutuminen oli vaihtunut sukat, kalsarit, t-paita, kuola poskella yhdistelmästä lähes bisnes-uskottavaan pukuun ja harjattuihin hampaisiin. Talosta piti poistua klo 10 mennessä, jolloin bussit tulivat noutamaan, joten itse ennakoin ja olin jo yön aikana pukeutunut jalkaani puvunkengät, joten olin 5 sekuntia aikataulua edellä jo herättyäni. Aamupalaksi nautimme pikaiset punaviinit Etelä-Eurooppalaiseen tyyliin ennen kuin siirryimme Uuden maailman gastronomiseen keittiöön, jossa oli sekoitus skottilaisuutta ja hampurilaisuutta. Plussa-ateriat, kahvi sekä pirtelö olivat kovia juttuja, kun katu-uskottavat pukuihin pukeutuneet opiskelijat saapuivat ravintolaan heti klo 10 jälkeen. Seminaari alkoi vasta klo 12.30, joten nyt oli hyvin aikaa tutustua Ouluun. Pyysimmekin ravintolan henkilökuntaa suositteluksiä ja tyylikäs aito pub löytyikin kiven heiton päästä. Seinien tuijottelun, muutaman annoksen ja huonojen juttujen jälkeen olikin aika siirtyä seminaaripaikkaan, jossa luvassa oli muutama tunti jutustelua metsäteollisuudesta ennen kuin pääsimme tutustumaan firmoihin, jotka osallistuivat FBI-päivään. FBI-päivä on erinomainen paikka luoda kontakteja, tutustua muihin opiskelijoihin ja erityisesti hommata kesätöitä, sillä nytkin useammalla yritysedustajalla oli takataskussa kesätö mihin hakivat tekijää. Reissun aikana oli siis mahdollisuus kaiken hyvän lisäksi myös hoitaa tekemistä kesäksi. Firmat oli melko lailla nähty tunnin jälkeen, joten nyt alkoi päähomma. FBI-päivien päätapahtuma (ainakin opiskelijoiden mielestä) on buffet-illallinen, jolloin ruokaa ja juomaa on mukavasti tarjolla. Päivän rasituksesta palautuminen on hyvä aloittaa viimeistään siinä vaiheessa, jotta jaksaa loppuillan. Edellisen illan pohjatutustuminen osoittautui erinomaiseksi, sillä pöydissä oli erinomainen sekoitus eri koulujen väkeä ja meno oli ei ainakaan täysin asiallista. Serveteistä pystyi tekemään hattuja ja kuvia pystyi ottamaan muutaman rohkaisun jälkeen sekä naaman saa normaaliakin tyhmemmän näköiseksi vääntelemällä. Toisaalta ketäs nyt kuvat seminaarista kiinnostaisivat, kun niitä voi ottaa naamoistakin? Buffet-illallisen jälkeen siirryimme läheiseen yökerhoon jatkoille, jossa homma jatkuikin vauhdikkaana. Jotkut olivat vissiin nauttineet niin paljon turbohiivaa, että käyminen meni yli ja Turpa-Uuno otti vallan. Veikkaan, että aamuhäätys paikallisesti selviämisasemalta naama veressä ei ole niitä aivan CV-materiaalia. Me olimme kuitenkin kaukaa viisaina sopineet lappeenrantalaisten kanssa, että Oulu on paska maa ja lähdemme klo 2 kotia kohti. Ajatus oli ehkä viisain koskaan, sillä aamulla herätessäni päähaudassa olin todella tyytyväinen, koska huonomminkin olisi voinut käydä mikäli olisimme olleet yökerhossa tappiin saakka.

Itse sain kokoon koko sarjan FBI-paikkakuntia, joten nyt on muiden vuoro jatkaa tätä perinnettä vuoden parhaassa opiskelutapahtumassa. FBI-päivät taas ensi vuonna, osallistukoon ken tajuaa hyvän päälle.

Lekan runot

Goatse, Kohtuukäyttjä, Hurmis ja Leka.
Miksi ei kelpaa vain nimi eka?

Missä tähän rienaukseen vika?
kuulin kerran: Svaani on sika!

Koutsi, Puuma, Skädä ja Sammu.
On taas siinäkin nimellä palvottu jannu.

Kaikki ei edes hatusta heitettyjä ole,
Linors, sen oli naputellut kirjoituskone.

Kaikkia meitä voin nimellä kalvaa,
suurin osa meistä tykkääkin juoda kaljaa.

Rakkaalla lapsella on monta nimeä,
sitä saamme siis ainakin tarpeeksi imeä!

Pallomeri ja palju kivoja on juu,
vitusti työtä alta niiden kuitenkin paljastuu.

Stressin sietoa harjoittaa saan,
kun omia ajatuksiani joudun kuuntelemaan.

Unettomat yöt harrastukena mun,
kaiken mietin puolesta sun.

Jos vähänkin unohtuu pienikin juttu,
varmasti kertoo sen kun tulee juttelemaan tuttu.

Aika loppuu kesken vaan,
kerkeätkö itse edes ravettamaan?

Tapahtumavastaavan nakki mulla on siis juu,
tavallaan siihen on ihan pakko vähän rakastuu.

-Leka-

Tapion tarinoita

Eräs toverini aikanaan kysyi opiskelumetodeistani. Suvussamme on myös tehty tutkimusta kyseisestä aiheesta, joten päätinkin nyt jakaa kanssanne hieman eriävaisen näkökulman siitä kuinka mielestäni vaikeita aiheita voi lähteä valloittamaan. Kutsun omaa metodiani humoristiseksi faktapohjaiseksi tarinoinniksi. Hieman tarkentaakseni omaa metodiani joudunkin nyt viittaamaan edelliseen facebook päivitykseeni ja pohdiskelemaan Nooan arkkia sovitettuna evoluutioteoriaan.

Lähtökohdiksi humorististieteellisessä näkökulmassani Nooan arkista evoluutioteorian pohjalta on otettava muutamia käsitteitä. Ensinnäkin on määritettävä habitaatiksi Nooan arkki. Perustajavaikutus saadaan Nooan häikäilemättömästä ja mielestäni jopa jumalallisesta kyvystä hankkia kaikkia maailman lajeja naaras ja koiras yksilö yhteen helvetin purkkiin. Luotettavissa lähteissä on mainittu arkin pinta-alaksi 8900 neliometriä. Lisäksi kaloja ei huolitettu arkkiin, koska Nooan hauptisit ja tammenterhovapa olisivat antaneet auttamatta periksi mamelukkikalaa narratessa.

Tässä vaiheessa herää muutamia kysymyksiä:

Millä helvetillä tunnistat naaraan ja koiraan sanotaan vaikka hyttyslajeista ?

Millä se ukko on sinivalaat kammennut kyytiin ?

No selitettäköön tämä Nooan jumalallisilla kyvyillä.

Olemme siis tilanteessa jossa arkki on täynnä elollista lihaa, niin lihansyöjiä kuin kasvissyöjiäkin. Nooa on häikäilettömästi vedenpaisumuksen nojalla käyttänyt pullonkaulaefektiä ja jokaisen lajin geenipooli ja alleelifrekvenssi on näin rajattu 2 yksilön sisäisiin ominaisuuksiin, sillä myös geenivirta arkin sisään on estetty nooan jumalaisilla puuseppätaidoilla. Luonnonvalinta ja seksuaalivalinta on täten mitätöity. Mahtaa Ritva riikinkukkoakin vituttaa, kun Riku riikinkukon pyrstsulat ei oookkaan ihan mintissä.

Seuraavaksi tulee tarkastella lajien välisiä suhteita, ravintoa ja tätä kautta myös kelpoisuutta. Jos lihansyöjät sijoitetaan esimerkiksi autokannen alle ja kasvissyöjät A-kannelle niin mitähän helvettiä ne leijonat sun muut syö ? Itsekin näin kokeneena syöjänä olen todennut, että ruoka on hyvää. Syökö se Leo nyt sitten sitä Tofua ja soijapapuja ? Kyllä minä ainakin yrittäisin sen vedenpaisumuksen aikana saada palasen strutsinkoipea tai makean seepranpakaran. Kasvissyöjillä ei tätä ongelmaa havaittu sillä Nooan ryijystä riitti mutustettavaa kaikille.

Kelpoisuus määritellään habitaatin, lisääntymiskyvyn ja ravinnon perusteella. Jos oletetaan habitaatti arkiksi, ravinto Nooan ryijyksi tai paastoksi voidaan todeta , että kelpoisuus on täysin riippuvainen lisääntymiskyvystä. Nooan arkkia onkin luotettavimmissa lähteissä kutsuttu myös lemmenlaivaksi.

Hieman gonahtanein terveisin:

Tapion Joonna

Vappuristikko

					8.								
		1.											
			2.										
		3.											
4.													
		5.											
		6.											
			7.										

1. Syömistä ulkona ilman pöytää ja tuoleja, toisinaan liinalla
2. Tämän paistorasvaa ei sammuteta vedellä
3. Aiemmin merkittävä juhlapäivä ylioppilaille eli x:n päivä
4. Saa lakin päähänsä ennen sinua
5. Pieni etanoliannos pienessä lasissa
6. Värikästä paperinauhaa
7. Suolainen kaveri kohdan 5. kanssa nautittavaksi
8. Se oikea vappujuoma !

Radikaalin raportti: Paskoin housuun kansantaloustieteen luennolla

Kun aurinko on jo alkanut keväisen ristiretkensä lumen valtakautta vastaan, astuu nuori kemisti Suomen Ateenan lippulaivaan hieman omaa ristiretkeään epäröiden. Pikkulinnut (Korppi) kertoivat että täsmäisku on suoritettava julkisella paikalla Ag Auditorio 2. Olkoon siis niin.

Auditorio on puoliksi täynnä pikeepaitoja, monen rintaa koristaa tunnistettava krokotiili. Hugo Bossin ja Armanin haju huoneessa on vahva, totean onnekseni. Ei minulla olisi varaa moiseen. Tovin aikaa yleistilannetta tarkasteltuani otan paikan muutaman penkkirivin päästä edestä, mahdollisimman keskeltä. Kun jotain tehdään, se tehdään kunnolla. Perääntyminen ei ole vaihtoehto.

"Joo tervetuloa vaan kansainvälisen vero-oikeuden, KAOA240, jälkimmäiseen ryhmään. Moni teistä ei varmaan täällä eilen ollut, niinku ei ehkä pitäiskään." Sanottua seuraa pieni vaivaantunut nauru, olikohan tämä vitsi? Noh, en pohdi tilannetta sen enempää. Tiedän olevani oikeassa paikassa.

Sopivan kohteen löytäminen oli hieman vaikeaa. Nyt minulla on kuusi tuntia aikaa tehdä parhaani, tai pahimpani. Luulisi nyt jo tärppäävän. Nyt tai ei koskaan.

Aihe ei itseäni juuri kiinnosta, mutta ympäröivillä ihmisillä kynät sauhuavat luennoitsijan puhuessa ja vaihtaessa sivua. Otan kuitenkin tilanteen mahdollisuutena oppia, vaikka sitä ei tänne alunperin tultu tekemään. Ensimmäinen tunti on kulunut.

Olisi ehkä pitänyt ottaa joku kaveri tähän mukaan. Ha, aivan kuin kukaan lähtisi moiseen temppuun mukaan, edes vitsillä. No, tässäpä istun. Voin toki muutakin mutta ei, päätös pitää.

Luentotauko, hetkellisesti harkitsen ottavani kupin kahvia. Ymmärrän kuitenkin sen mahdolliset seuraukset ja tyydyn pelkkään pullaan. Nyt jos koskaan kiinteys on A ja O onnistumiseen.

Ehkä jännitän liikaa. Pakko yrittää rentoutua. Mietitäänpä tovi jotain aivan muuta, tyhjennetään mieli. Asento on eittämättä hieman ongelmallinen, ei tule yhtään sellaista fiilistä tähän hommaan. Tajuan samalla että luentosalin penkeissä on kangasverhoilu. Nyt ei parane jäädä kiinni.

Kello lyö 10:42. Paine kasvaa, sanan kaikissa varsinaisissa merkityksissä ja kehoni jokaisessa sopessa. Hetki on kuitenkin käsillä. Asettelen itseni erittäin huonoryhtisesti takapuoli penkin reunan yli. Tämä on todella vaikeaa. Kolme varttia ennen luentotaukoa se tapahtuu.

Tämä on todella ainutlaatuinen hetki ylioppilasjournalismin historiassa. Vastaavaa ei takuulla ole ennen tehty. Myönnän sen nyt, temppu menee täysin kategoriaan "Voi sanoa että on tehnyt." mutta jaloa tämä silti on, sitä ei minulta kukaan vie.

Kukapa olisi uskonut että niin paljon iloa voi näinkin pienestä asiasta irrota. Hah, tai no, nyt asiaa uudemmin pohdittua, ei edes niin pienestä. Jotkin vähän vähemmän kireät farkut olisivat olleet paikallaan. Lämmintähän se on, mutta tunne on silti hivenen ikävä.

Tämä kysyy luonteenlujuutta. Nyt kuitenkin olo on suorastaan kaikkivoipainen. Tehtävälstalla on enää selviytyminen. Kesken en lähde.

Jokusia minuutteja kuluu ennenkuin alkaa edes haisemaan. Löyhkäkin on katkonaista. Enpä olisi uskonut. Ehkä vain totun siihen itse. Kahden penkin päässä vieressäni istuva tyttö epäilee irvistelyäni ja epämääräistä asentoani.

Naurun pidättelemisen on vaikeaa. Kaksikymmentä minuuttia ennen lounastaukoa. Päässäni pyörii vain nippu kysymyksiä, suurin osa alkaa sanalla miksi. Päätän että lehdistötilaisuudessa vastataan sitten kaikkiin kerralla. Mikä lehdistötilaisuus? Tämä tokko juuri ketään lehden lukijakunnan ulkopuolelta kiinnostaa.

Lounastauon alkaessa odotan vaivihkaa muiden lähtemistä. Tunnen oloni ulkopuoliseksi. Tai ehkä kaikki muut ovat ulkopuolisia. Niin sen täytyy olla.

Itseni vahvistamisen jälkeen alan jo kaivata suihkua. Tämä ei ole kaikkia, vähiten itseäni, varten.

Mitä jäi käteen? Alun epätoivo muuttui (epä)puhtaaksi euforiaksi ja omnipotenttiudeksi. Ei tätä kukaan useampaa kertaa halua tehdä. Ainiin paitsi internet. Otan sanani takaisin.

(Disclaimer: Jutussa esiintyvä luento on 24.4. Juttu on palautettu toimittajalle 10.4. Haluaisin kiittää perhettäni, ystäviäni, koiraani jota ei ole, akatemiaa ja Ylioppilaslehteä)

-Gonzo Jarno

Laboratoriobingo

Namu tipahti viemäristä alas	Standardiliuos 10x liian väkevä	Assari kahvilla juuri kun on asiaa	Erotussuppilon hana auki, tuotteet kaapissa	Tarkista 12M NH ₃ -dekan sisältö nuuhkaisemalla
Byretin hana jumittuu auki ekvivalenttipisteessä	Suojalasien pesu asetonilla	Kaasupoltin ei syty -- Päähana oli kiinni	Paperilapulle kirjoitettu tulos hukunut	Työohjeen ”Lisää hitaasti” jäi lukematta
Lisää reagenssia ja tajua että kädessä on aivan väärä pullo	Pudota lasiesine, pomppaa kerran ja särkyä vasta sitten	Huomaa puuttuva lähtöaine tunnin refluksoinnin jälkeen	Tuotteen saanto 108 %	Siirrä taarattua upokasta sormin
Kaada vettä väkevään rikkihappoon	Labrakaapista katoaa kuukaudessa puolet lasitavarasta jäljettämiin	Lattialta tavaraa poimiessa kaikki takin taskujen sisältö putoaa	Ruokailun jälkeen merkitsemättömien astioiden sisältö on täysi arvoitus	Hiokset jumittuvat kiinni
Valitse liian pieni dekkä, reaktioseos kuohuu yli	Refluksoinnissa unohtuu vesikierto	Tuotetta kolvista raaputellessa lasisauva rikkoo pohjan	Refluksoinnin vesikierto vuotaa tulvan vetokaappiin	Polta sormet koska kuuma lasitavara näytti kylmältä

Pelien keskellä

Tervehdys lukijoille näin minunkin puolestani. Ajattelin hieman esitellä teille lukijoille lautapelejä harrastus- ja virkistytymis näkökulmasta. Yliopiston yhteydessä aine- ja muut järjestöt järjestävät monenlaista toimintaa. Bileitä riittää lähes joka päivälle ja erilaisia alkoholittomiakin tapahtumia löytyy hyvin. Opintojen vastapainona voi myös harjoittaa pientä virkistävää aivojumppaa ja lautapelit ovat omiaan tähän tarkoitukseen. Kevyttä strategiapeliä jaksaa pelata lähes kuka vain. Pelien valikoima on moninainen ja niistä löytyy hyviä kandidaatteja kevyen illanvieton ja etkojen kevyistä peleistä aina raskaisiin monituntisiin strategiapeleihin. Esittelen tässä nyt muutaman kevyen pelin, johon suosittelen jokaisen vähän tutustumaan. Syksylle ollaan hallituksessa kaavailtu lautapeli-iltaa ja ainakin seuraavat pelit tullaan siellä myös näkemään.

Menolippu

Menolippu on kevyt peli, jossa rakennellaan junaratoja eri puolille maapalloa. Pelissä tehdyistä radoista, laajasta junaverkostosta ja kaupunkien välisistä linjoista saa pisteitä. Pelaajien välillä on hyvin vuorovaikusta, johtuen rata paikkojen rajallisuudesta ja pelin korttielementistä. Pelissä on versiosta riippuen puisia tai muovisia junavaunuja, jotka luovat peliin hyvin tunnelmaa. Säännöt ovat selkeät ja helppo lukea sekä pelin saa melko helposti tunnissa päätökseen. Peli toimii myös jokaisella pelaajamäärällä 3-5 hyvin.

Dixit

Dixit on peli, joka toimii hyvin lähes joka tilanteessa. Etkoilla dixitiä on tullut pelattua moneen otteeseen, johtuen sen helppoudesta ja kevyydestä. Pelaajat pelaavat omalla vuorollaan kuvapuoli alaspäin olevan kortin ja sanovat jonkin vihjeen kortista, tämän jälkeen muut pelaavat korteistaan kortin joka sopii vihjeeseen. Tämän jälkeen pelaajat yrittävät arvata mikä on vihjeen antajan kortti. Pisteitä saa jos arvaa oikein vihjeen antajan kortin sekä jos muut arvaavat korttiasi. Dixitin korttien kuvitus on mitä mainiota ja jokainen kortti antaa hyvin suuret mahdollisuudet mielikuvitukselle. En ole ainakaan viel törmännyt ihmiseen, joka ei olisi kyseisestä pelistä tykännyt.

Dalmuti

Dalmuti on kehitelty normaali pelikortti pelin Orja ja kuningas pohjalta. Pakassa on kortteja väliltä 1-12, siten että korttia numero 12 on 12 kpl, korttia nmr 11 on 11 kpl jne. Pelissä on tavoitteena päästä korteistaan eroon. Vuorollaan saa pelata x määrän samannumeroista korttia ja muiden pitää sitten lyödä päälle yhtä monta pienemmän numeron omaavaa korttia tai passata vuoronsa. Kierroksen voittajasta tulee kuningas ja häviäjistä orja, joka tekee työt ja houseruleilla vaikka mitä muuta. Dalmut on viihdyttävä ja nopea peli, jonka parissa voi viihtyä montakin tuntia.

Fluxx

Fluxx on peli, jonka pitäisi sanoa jokaiselle jotakin. Äärettömän helppo ja yksinkertainen peli, jota voi pelata lähes missä vain ja siihen voi tulla mukaan missä vaiheessa tahansa. Säännöt ovat jatkuvasti muuttuvat, mutta siitä huolimatta hyvin yksikertaiset. Versioitakin pelistä on monta aina ekofluxista monthly python-versioon asti. Pelin parissa voi viihtyä myös tunteja, vaikka yksi peli kestää tyypillisesti noin 15 min.

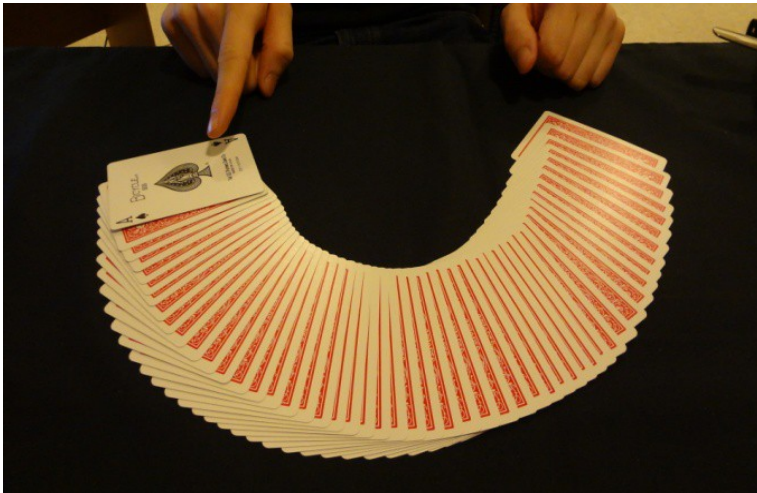
-Teppo Salminen, media- ja julkaisuvastaava

Vapputaikuutta

Ilmassa on jo havaittavissa lumisateensekaista kevättä, joka kuitenkin toivottavasti on tämän Ruiskun ilmestyessä ehtinyt muuttua Suomen sateiseksi alkukesäksi. Saamamme huiman palautevyöryn ansiosta on taikuriryhmämme *Eos Magos* keleistä riippumatta ja mystisiä voimiaan säästelemättä päättänyt jälleen opettaa magiaa nimettömän työselkkarin tavoin tihkuvan korttitempun. Tällä suuren kemistiyleisön iloksi (ja toki myös hyödyksi) esiteltävällä tempulla voit hämmentää niin tuttavasi, enosi kuin soluasuntosi keittiön jakavat kanssaopiskelijatkin! Kertaus on päänsäryn alku, joten haluamme muistuttaa harjoittelun tärkeydestä vielä uudemmankin kerran...

Esittelyssä on aiempaa hieman haastavampi temppu, joka vaatii toimiakseen misdirectiota eli katsoja huomion toisaalle ohjaamista, jota tullaan käsittelemään laajemmin myöhemmässä artikkelissa. Kemistin veri ei tunnetusti kuitenkaan koeputkien tai haasteiden edessä vapise, joten etene seuraavasti:

1.

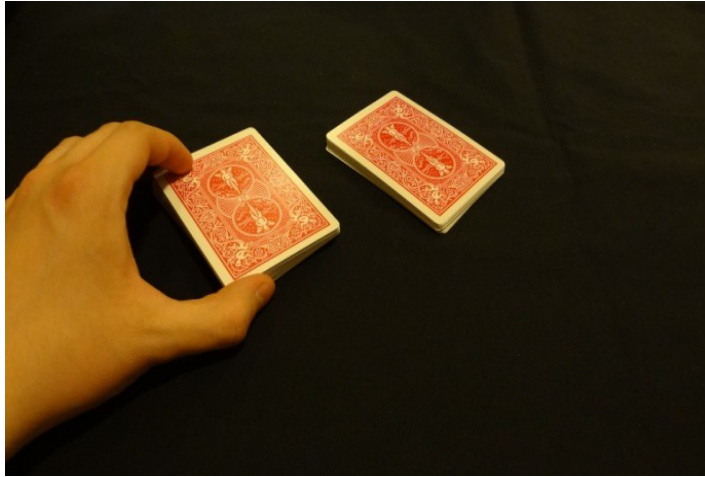

2.

1-3. Katso etukäteen pakan päällimmäinen kortti ja paina se mieleesi. Voit halutessasi sekoittaa pakkaa yleisön nähden, mutta älä hukkaa päällimmäistä korttia. Pyydä tämän jälkeen uhr- vapaaehtoinen avustaja paikalle ja ohjeista häntä nostamaan haluamansa kokoinen pino kortteja (ideaalitapauksessa noin puolet pakasta, mutta vähemmänkin riittää) ja laskemaan se pöydälle.

3.

4.

4. Ota sitten pakan alempi osa käteesi ja aseta se 90°:n kulmassa yläosan päälle. Tietämäsi kortti on siis nyt pinon alemman pakan päällimmäisenä. Tee tämä mahdollisimman huolettomasti ja luontevasti ("merkkaan leikkaamasi kohdan")!

5.

6.

5. Nyt seuraa tempun vaativin vaihe, misdirection: Siirrä kätesi pois pinon luota ja nosta samalla katseesi pöydästä kohti avustajaa. Tämä liike saa myös avustajan ja katsojat siirtämään katseensa pois korteista, mikä on erittäin tärkeää tempun onnistumisen kannalta. Pidä yllä avustajan mielenkiintoa noin 15 sekunnin ajan tarkistamalla tältä, että et millään tavoin vaikuttanut siihen, mistä kohtaa hän "leikkasi" pakan. Voit kysyä tätä myös muilta ympärillä olevilta, mutta älä missään vaiheessa kiinnitä huomiota kortteihin, vaan viito käsilläsi (jos sinulla on tapana näin tehdä) vain kohti henkilöitä joille sanasi kohdistat.

6. Saatuasi myöntävät vastaukset siirrä huomiosi takaisin kortteihin tarttumalla päällimmäiseen pinoon ja nostamalla se ilmaan. Osoita sormella alemmaa pinoa ja pyydä katsojaa ottamaan leikkaamastaan kohdasta päällimmäinen kortti (joka siis on oikeasti alkuperäisen pakan päällimmäinen kortti). Jos olet onnistunut toimimaan luontevasti ja hämännyt avustajaa sopivasti, hän ei huomaa asiassa mitään vikaa vaan poimii kortin käteensä luullen itse kyseiseen kohtaan leikanneensa.

7-8. Pyydä avustajaa katsomaan poimimansa kortti ja palauttamaan se sitten pakan päälle. Aseta kädessäsi oleva pino pakan päälle normaalisti ja sekoita kortit.

9-10. Korttien sekoittamisella ei ole väliä, sillä sinä tiedät jo, minkä kortin avustaja valitsi. Levitä kortit kuvapuoli ylöspäin pöydälle ja ole tutkivinasasi niitä tarkasti. Anna kätesi vaeltaa korttien ylitse ja kerro olevasi epävarma oikean kortin suhteen. Valikoi niistä sattumanvaraisesti 5 korttia, joista yksi on avustajasi ”valitsema” kortti. Aseta se kortteja valikoidessasi keskimmäiseksi kuten kuvassa.

11.

12.

11–12. Pidä kortteja kädessäsi kuvapuoli alaspäin ja kerro selvittäväsi tunnustelemalla, mikä on avustajan valitsema kortti. Ota kasvoillesi sama ilme kuin fysikaalisen kemian laskareita pohtiessasi ja vie päällimmäinen viidestä kortista muiden alle. Seuraavan kortin lasket pöydälle sivuun ja kolmannen viet jälleen kolmen muun alle. Toista tämä vielä kolmesti ja kädessäsi on jäljellä enää yksi kortti. Totea sen tuntevan parhaimmalta ja käännä se näyttävästi ympäri. Varaudu hämmästyneisiin ilmeisiin!

Lisää taikuutta tai sitä sivuavaa asiaa luvassa mahdollisesti jo seuraavassa Ruiskussa!

~~Eos Magos~~

"Mundus vult decipi, ergo decipiatur."

eosmagos@gmail.com

PVY – uhka, mahdollisuus ja väkevämpänsä kohtaaminen vastavoimassaan

Mitä kemisti juo tänä vappuna Seminaarinmäessä? Maailmaa uhkaa jälleen uusi uhka, mahdollisesti pahin vitsaus perunaan kohdistuneiden vitsausten vitsaustentäyteisessä pahassa historiassa. Kemistin painajainen toteutuu, kun perunan saanto ja laatu laskevat, kun perunavirus Y iskee.¹ Mikä enää voi pelastaa kemistin tämän vapun Seminaarinmäessä?

Tarinat, legendat, vanhat mystikot, kertovat juomasta, joka pelasti Suomen talvella 2012. Puolimystinen juoma, tunnettu vain koodinimellään ”Talvivaara 2012”. Tänä vappuna kemisti juo Seminaarinmäessä puolimystistä juomaa, tunnettu vain koodinimellään ”Talvivaara 2013”. On aika syntyloitsun luennan, kuvaavana kuvasarjana. Kuvasarjana, joka kuvaa sarjan kuvia, välähdyksiä, ihmisestä, luonnosta, ihmisluonnosta, sankaruudesta, petturuudesta, tilanteeseen sopeutumisesta ja Porschen pohjoisimmasta huoltopisteestä yllättävässä sijainnissa; sijainnissa, jossa huoltoon voi kuulua varaosien etsiminen lentokoneenhylystä.

Tarina on tavallinen vain muodollisesti; tarinalla on taustatarina, taustalla vaikuttavat arvonsa. Alku näyttää päällisin puolin alulta, ennen loppua kohdataan odottamaton käänne – kuin viimeinen, väijytyksen välttänyt desperado kukkulalla, nouseva aurinko selkensä takana. Lopussa asiat ajautuvat uomiinsa, miltei kuin klassisessa sadussa, eurooppalaisesta hovista, marenkipöytien keskeltä, trubaduurin laulun soidessa. Elämää ei kuitenkaan eletä onnellisena loppuun asti. Elämä eletään onnellisena vappuun asti. Vapussa kohdataan uusi maailma, uusi todellisuus, uusi puolimystinen juoma, joka on pelastava Suomen kerran toisensa jälkeen, hiljaisena pimeyden sankarina, jota emme ansainneet. Älkääkä luottakootte yleiseen syyttäjään, mies on salaa sekaisin kuin seinäkello!

Missä? Missä juomine kohdattavissa totuus siitä, että muutos osuu maailmaan, jossa kyllästymys täyttää tietoisuuksia; kyllästymys kohtaamisista, joissa femiini on aktiivisimmassakin toiminnassa ainainen akkusatiivinen objekti, ei ikinä edes kielellinen subjekti? Ruotsin kuningas teitteli itseään monikossa, me vaadimme parempaa!

Seminaarinmäen lähimaasto vapun lähimaastossa? Kukaties.

Kaatoi konkari karhaisen, otson vakaan rukiisen, Porin seuvun humalaisen
Oli impi hopeasta, kolme kutrit kullasta, tahtoi neidot väkisempää
Saanut ei siunausta, käynyt ei käskeminen, uraanin louhimiseen ympäristölupaa

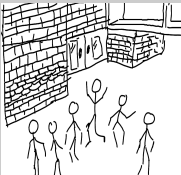

Kipsisakkaa $CaSO_4 \cdot 2H_2O$ markeiltansa matkas
Impi karkas matkaan vieraan ulkomaan
Taipuu vaan ei taitu

Pedro Metro

Virkaatekevä faaraon juomanlaskija

Lähteet: [1] CROSSLIN, James M. Introduction to 2009 International Symposium on Potato Virus Y. *American Journal of Potato Research*, 2013, 90.1: 1-1.

Lautapeli

<p>1. Nanotalon aula: Vapaudut juuri kemian demoista, akateemisen ruotsin viides uusinta alkaa historically 15min kuluttua</p>	<p>2. Parkkipaikka Katsot kateellisena professorien menopelejä</p>	<p>3. Fysiikan pääovi Sähkövi meinaa haukata sinulta käden irti</p>	<p>4. Fysiikan aula Pysähdy integroimaan kolmen heittovuoron ajaksi</p> 	<p>5. Hiljainen käytävä Hiivi hiljaa professorien toimistojen ohi</p>
<p>10. Mattilanniemi Matemaattikkolauma hidastaa kulkua, odota yksi heittovuoro</p> 	<p>9. ALBA Luo kaihoisa katse kohti hotellin hienoa ruokalaa</p>	<p>8. Huokausten silta Voimakas tuuli heitti hattusi Jyväskylään, ongi sitä heittovuoron ajan</p> 	<p>7. Mäki alas Knoppaile ohi sinkoilevien pyörien lomitse</p>	<p>6. Kvarkin aula Käyt neuvomassa KEM4-salin sijainnin sivuaineopiskelijalle, palaa yksi ruutu taaksepäin</p>
<p>11. Mattilanniemen parkkipaikat Totea, että harmaat autot ovat suosittuja</p>	<p>12. Agora: Lumoudut huolitelluista muotivaatteista yhden heittovuoron ajaksi</p> 	<p>13. Rankka ylämäki Pinnistele mäen päälle kontaten loppumatka</p>	<p>14. Ylä-Ruth Lauantain hurvittelut jäivät polttelemaan, jää heittovuoron ajaksi Ylä-Ruthiin tenttikaljalle</p>	<p>15. Historica Oikean luentosalin sijaan avaat oven siivouskomeroon, olet siellä jumissa heittovuoron ajan</p>
			<p>AKATEMISK SVÄRIGE NAMN: _____ DAG: _____</p>	<p>15. AKADEMISKS SVÄREIGE Onnea, pääsit ruotsin uusintaan!</p>

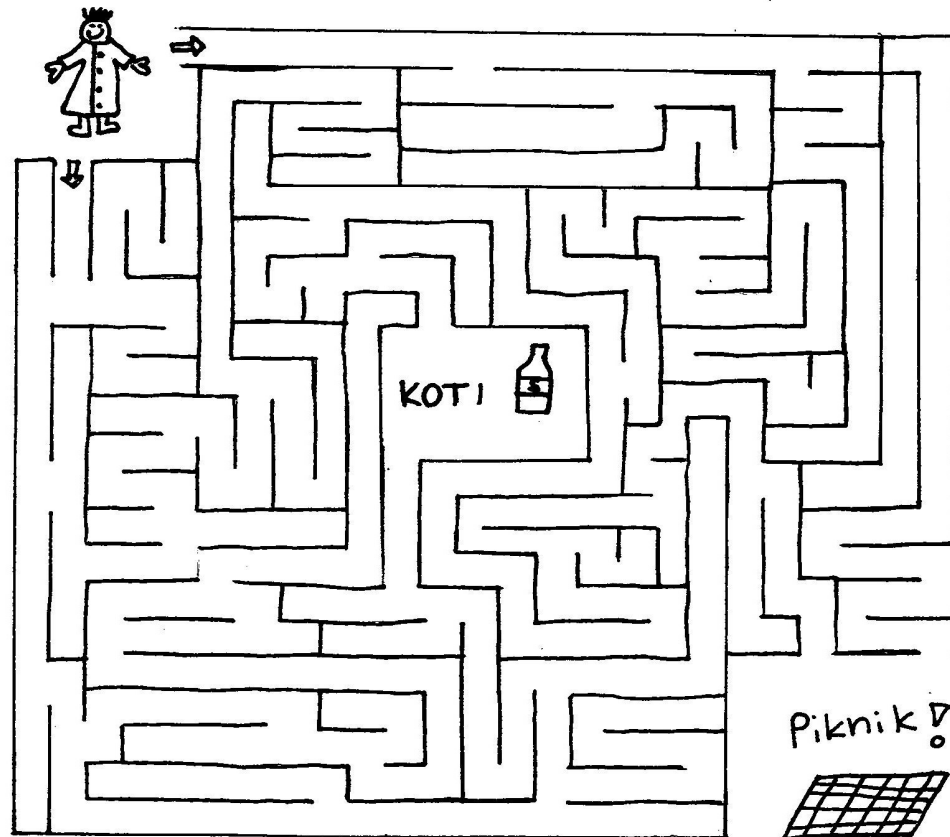
Kemisti sudoku

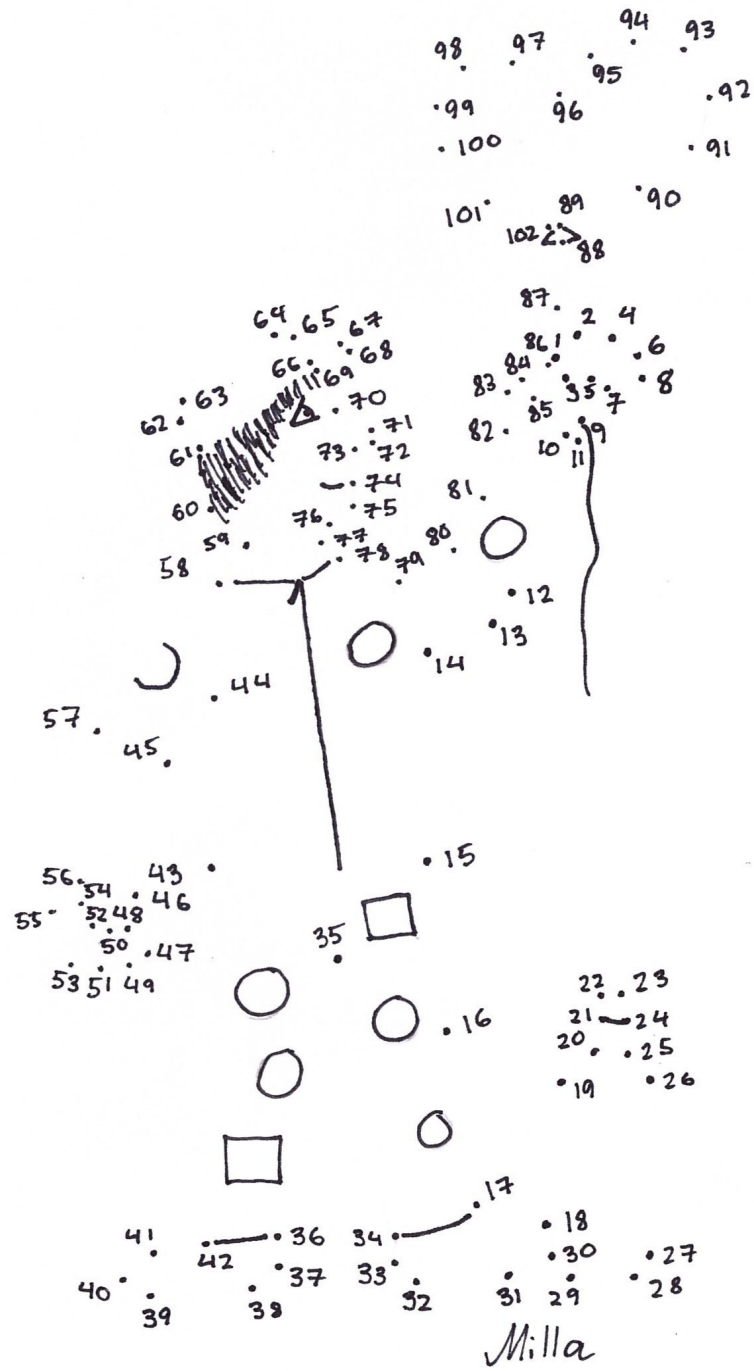
B	Li		H
		O	
H	C	Li	F
	B	H	N
O		N	B C
	C		Li F
He		N F	H
H	Be	C	B Li
N Be			

Ratkaisu sivulla lopussa

VAPOU- PUUKAA

Auta kemisti piknikille! Hae matkan
varrella kotoa simaa ja tippaleipää
evääksi.

Ratkaisut

Ristikko:

1. Piknik

2. Munkki

3. Floora

4. Canth

5. Snapsi

6. Serpentiini

7. Silli

8. Kuohari

Sudoku

B	Li	N	F	Be	H	He	C	O
F	Be	He	C	B	O	H	Li	N
H	C	O	N	Li	He	F	Be	B
He	F	C	B	H	Li	O	N	Be
Be	O	Li	He	F	N	B	H	C
N	B	H	O	C	Be	Li	He	F
C	He	B	Li	N	F	Be	O	H
O	H	F	Be	He	C	N	B	Li
Li	N	Be	H	O	B	C	F	He